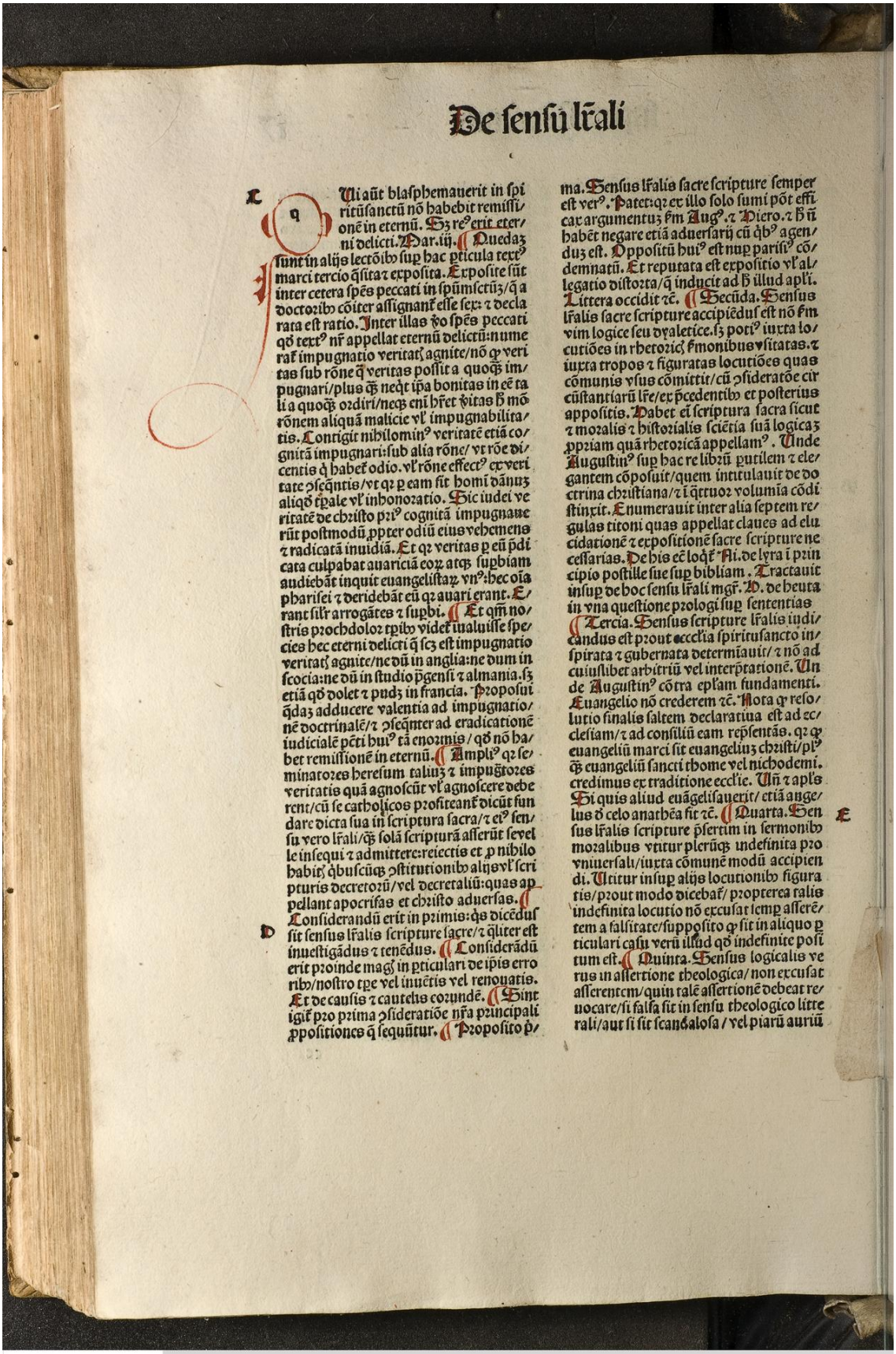

De sensū lr̄ali

Qui aūt blasphemauerit in spiritū sanctū nō habebit remissionē in eternū. Hz reꝰ erit eterni delicti. Mar. iij. ¶ Quedaz sunt in alijs lectōib⁹ sup hac pticula textꝰ marci tercio q̄sita⁊ exposita. Exposite sūt inter cetera spēs peccati in spūmsctūz/q̄ a doctoribꝫ cōiter assignant esse sex: ⁊ declarata est ratio. Inter illas ꝙo spēs peccati qō textꝰ nr̄ appellat eternū delictū: numerat impugnatio veritat⁹ agnite/nō q⁹ veritas sub rōne q̄ veritas possit a quoq̄ impugnari/plus q̄ neꝺ ipa bonitas in eē tali a quoq̄ oꝺiri/neq̄ eni hr̄et vitas h̄ mō rōnem aliquā malicie vl̄ impugnabilitatis. Contigit nihilomin⁹ veritatē etiā cognitā impugnari: sub alia rōne/ vt rōe dicentis q̄ habeꝫ odio. vl̄ rōne effect⁹ ex veritate ꝙsequntis/vt q⁹ p eam sit homi dānuz aliqō t̄pale vl̄ inhonoratio. Sic iudei veritatē de christo p⁹ cognitā impugnauerūt postmodū ꝓpter odiū eius vehemens ⁊ radicatā inuidiā. Et q⁹ veritas p eū p̄dicata culpabat auaricia eoꝝ atq̄ supbiam audiebāt inquit euangelista⁊ vn⁹: hec oīa pharisei ⁊ deridebāt eū q⁹ auari erant. Erant sil⁹ arrogātes ⁊ supbi. ¶ Et qm̄ nostris prochdoloꝝ tp̄ib⁹ videt inaluisse species hec eterni delicti q̄ scz est impugnatio veritat⁹ agnite/ne dū in anglia: ne dum in scocia: ne dū in studio p̄gensi ⁊ almania. sz etiā qō dolet ⁊ pudz in francia. Proposui q̄daz adducere valentia ad impugnationē doctrinalē/⁊ ꝙsequnter ad eradicationē iudicialē p̄cti hui⁹ tā enormis/ qō nō habet remissionē in eternū. ¶ Ampli⁹ q⁹ seminatoꝝes hereſum taliuz ⁊ impugnatoꝝes veritatis quā agnoscūt vl̄ agnoscere debe rent/cū se catholicos profiteant⁹ dicūt fundare dicta sua in scriptura sacra/⁊ et⁹ sensu vero lr̄ali/q̄ solā scripturā asserūt seuel le insequi ⁊ admittere: reiectis et p nihilo habitꝫ q̄buscūq̄ ꝙstitutionib⁹ alijs vl̄ scripturis decretoꝝ/vel decretaliū: quas appellant apocrifas et christo aduersas. ¶ Considerandū erit in primis: q̄s dicēdus sit sensus lr̄alis scripture sacre/⁊ q̄liter est inuestigādus ⁊ tenēdus. ¶ Considerādū erit proinde magꝫ in pticulari de ipis erroribꝫ/nostro tpe vel inuētis vel renouatis. Et de causis ⁊ cautelis coꝝundē. ¶ Sint igit⁹ pro prima ꝙsideratiōe nr̄a principali ꝓpositiones q̄ sequūtur. ¶ Propositio p/ma. Sensus lr̄alis sacre scripture semper est ver⁹. Pater: q⁹ ex illo solo sumi pōt efficax argumentuz ex⁹ Aug⁹. ⁊ Hiero. ⁊ h̄ habēt negare etiā aduersarij cū q̄b⁹ agenduz est. Oppositū hui⁹ est nup parisi⁹ cōdemnatū. Et reputata est expositio vl̄ allegatio distorta/q̄ inducit ad h̄ illud apl̄i. Littera occidit ⁊c. ¶ Secūda. Sensus lr̄alis sacre scripture accipiēdus est nō ex⁹ vim logice seu dyaletice. sz pot⁹ iuxta locutiōes in rhetoricꝫ ex⁹monibus vsitatas. ⁊ iuxta tropos ⁊ figuratas locutiōes quas cōmunis vsus cōmittit/cū ꝙsideratōe circūstantiarū lr̄e/et p̄cedentib⁹ et posterius appositis. Habet eī scriptura sacra sicut ⁊ moralis ⁊ historialis sciētia suā logicaz ꝓpriam quā rhetoricā appellam⁹. Unde Augustin⁹ sup hac re libz̄ putilem ⁊ elegantem cōposuit/quem intitulauit de doctrina christiana/⁊ i q̄tuoꝝ volumia cōdistinxit. Enumerauit inter alia septem regulas titoni quas appellat claues ad elucidationē ⁊ expositionē sacre scripture necessarias. De his eē loq̄t Hi. de lyra i principio postille sue sup bibliam. Tractauit insup de hoc sensu lr̄ali mgr. H. de heuta in vna questione prologi sup sententias ¶ Tercia. Sensus scripture lr̄alis inquirendus est prout eccl̄ia spiritusancto inspirata ⁊ gubernata determinauit/ ⁊ nō ad cuiuslibet arbitriū vel interp̄tationē. Unde Augustin⁹ cōtra ep̄am fundamenti. Euangelio nō crederem ⁊c. Hora q⁹ resolutio finalis saltem declaratiua est ad eccl̄esiam/⁊ ad consiliū eam rep̄sentās. q⁹ q⁹ euangeliū marci sit euangeliuz christi/pl⁹ q̄ euangeliū sancti thome vel nichodemi. credimus ex traditione eccl̄ie. Uñ ⁊ apl̄s Si quis aliud euāgelizauerit/ etiā angelus ō celo anathēa sit ⁊c. ¶ Quarta. Sensus lr̄alis scripture p̄sertim in sermonib⁹ moralibus vtitur plerūq̄ indefinita pro vniuersali/iuxta cōmunē modū accipiendi. Utitur insup alijs locutionib⁹ figuratis/prout modo dicebaꝫ/ propterea talis indefinita locutio nō excusat semp asserētem a falsitate/suppositō q⁹ sit in aliquo p̄ticulari casu verū illud qō indefinite positum est. ¶ Quinta. Sensus logicalis verus in assertione theologica/ non excusat asserentem/quin talē assertionē debeat reuocare/si falsa sit in sensu theologico litterali/aut si sit scandalosa/ vel piarū aurīū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-407-ii/0462
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG